

Allstakan — ett litet paradīs**HÄR FINNS ALLT**

Allstakan, vad är det? På ARKO:s Fritidskarta framgår att där finns en affär och en soptunna, vid bron som skiljer sjöarna övre och nedre Vassbotten. Förutom dessa viktiga upplysningar till kanotister och turister på vägarna går det inte att få fram så mycket.

Väl på plats, blir man först imponerad av den vackra naturen, som låter snart sagt hela Allstakan spegla sig i en skogsinramad sjö. Affären finns på plats, likaså sopsäcken. Solen gassar som vanligt och på trappan till lanthandeln solar sig de två sommarjobbade flickorna när det blir ett uppehåll i försäljningen.

När frågorna blir för många och detaljerade, ringer de efter Virpi Gunnarsson, som för två år sedan tog över ICA-butiken och gjorde om den till lanthandel. Öppen sju dagar i veckan och med ett sortiment som täcker det mesta från chark och grönsaker till öl och fiskekort.

Det blir en trivsamt pratstund vid trädgårdsmöblen. Virpi har just kommit tillbaka från hemorten Imatra i Finland, där hon lämnat de båda barnen på sommarvistelse. Litet oroligt är hon fortfarande för det där ryska lejonet, som setts strax intill hennes föräldrahem. Men förhoppningsvis har det vandrat hem till Ryssland igen.

—Här finns allt i Allstakan, säger hon med ett förnöjt skratt, fin natur, trevliga människor, verkstäder, där du kan få lagat snart sagt allting. Och så har vi Arne Nilsson, åkaren, som vet det mesta om bygden och kör buss och taxi, när han inte håller på att hjälpa andra med fordon och maskiner. Här trivs folk och inflyttningen är stor. Barnantalet ökar hela tiden, nu i höst skall det byggas ett dagis i anslutning till skolan i Tvärud. Fotbollsplanen skall byggas ut och fina badplatser finns det.

—Jo, här är bra även för ungdomar, intygar flickorna Terese Johansson och Charlotta Josefsson.

Transporter

—Det stämmer, säger Arne Nilsson, som vi avbryter i reparationen av en slätterkniv, monterad på en Fordson, modell äldre, det finns inte ett hus som står tomt här, varken i "Arstan" eller "Korstan" som det heter i vardagslag. Enligt Arne kommer namnen ursprungligen från al-stakan; stället vid alarna, där man stakade sig över Vassbotten på en liten båt. Kolstaden, på andra sidan sjön, var den plats som levererade träkol till de olika brukena i trakten.

—Därför kallas jag bara "Arne i Korstan", särskilt i taxikretsar. Jag har kört taxi här i bygden i 40 år och är känd under under den signaturen även i Karlstad.

—Jag brukar säga att under hela mitt 71-åriga liv har jag inte flyttat längre än hundra meter hemifrån, det blir drygt en meter om året!

Vi tittar in hos Arne och Ingrid Nilsson där de bor nu, i huset strax nedanför Arnes föräldrahem. Ingrid har på grund av en benskada fått god tid att ägna sig åt sin hobby, porslinsmålning, de senaste veckorna. Hon visar entusiastiskt upp sina senaste alster, små tallrikar, som hon målat rosor på, innan de efter tres-tegsbränning i ugn blir färdiga med guldkant och allt. Från sitt arbetsbord har hon en hänförande utsikt över sjön och gårdarna på andra sidan.

Höskörd

En av de gårdarna drivs av Per Axel Adolfsson och sonen Carl Christian, nygift med Caroline. Tillsammans med Carolines syster Jessica Löf håller de på med höskörden, som blivit relativt god trots torkan, och det var bara att låta reportagebilen följa efter det traktordragna lasset av höbalar för att komma till rätt gård. Som i de många andra byar i glesbygden, har de flesta jordbrukarna gett upp och är bara glada om någon annan vill fortsätta hålla deras jordar öppna genom arrendeodling. Även Per Axels närmaste granne, Stig Carlsson, som också jobbar på Arvikaverken, har av hänsyn till sitt ryggonda slutat bruka jorden själv. Därför har familjen Adolfsson fått allt större areal att slå höet på, sedan de själva slutat med mjölkproduktion och startat om med en liten besättning köttdjur istället. Den muskelsvällande, men mycket godmodige tjuren av Simmental-ras, har sju olika kossor i sitt harem, var och en med sin kalv. Trots att köttjuret växer snabbt redan från början när kalvarna får dia sina mödrar, och blir nästan en halv gång till så tunga som mjölkkraserna, blir det ändå ingen lönsamhet med nuvarande priser, berättar Per Axel och Christian. Det är mera en hobby än så länge. Kanske om ett par år, när besättningen blivit större, att driften kan löna sig.

Hur som helst är utsikten från den gamla byvägen mellan gårdarna och de gamla husen med skiffertak helt enastående. Det är inte konstigt att de som en gång vuxit upp i Allstakan, gärna återvänder dit när de bildat familj. Pendelavståndet till Charlottenberg är bara halva avståndet till Arvika och arbetsresorna tar man gärna för att få bo i den här idyllen. Om det nu finns några jobb att pendla till förstås.

Virpi Gunnarsson berättar att där hon bor nu, var det från början planerat stugor och hus på 22 avstyckade tomter. Men bara två hus byggdes och de stod tomma en tid innan familjen Gunnarsson blev bofast där.

—Där är så fint läge, att det nog kommer att bebyggas förr eller senare, tror Virpi, som tillsvidare har skaffat två får för att hålla efter igenväxningen i närområdet. Nu har det blivit fem jättesöta lamm också...

Norgetrafik

Vägen över bron och förbi lanthandeln har förvånansvärt livlig trafik, även långtradare och semesterfamiljer från Norge.

—Det blir både billigare och kortare för många som skall till Nordnorge att åka genom Sverige och då kommer de den här vägen från Haldenområdet, förklarar Virpi.

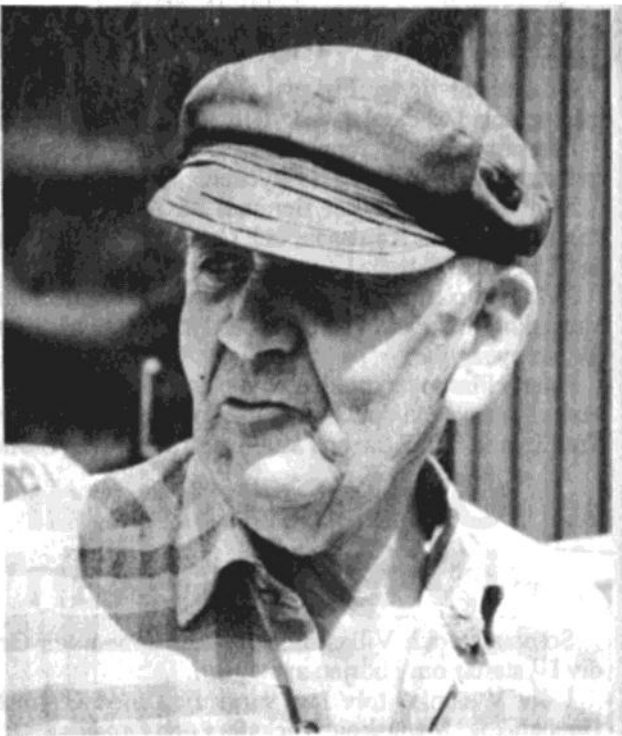
Så här års finns det många tyskar och andra européer, som har stugor här i närheten. Bland kanotisterna märks också många danskar och holländare. En dagsutflykt till Allstakan och dess trevliga invånare är väl värt besöket, även för värmlänningar, som redan känner till hur handel, samfärdsel och jordbruk fungerar i glesbygden.

Sommartid får kartans soptunna och affär många besök. Ett av dem gjordes av...

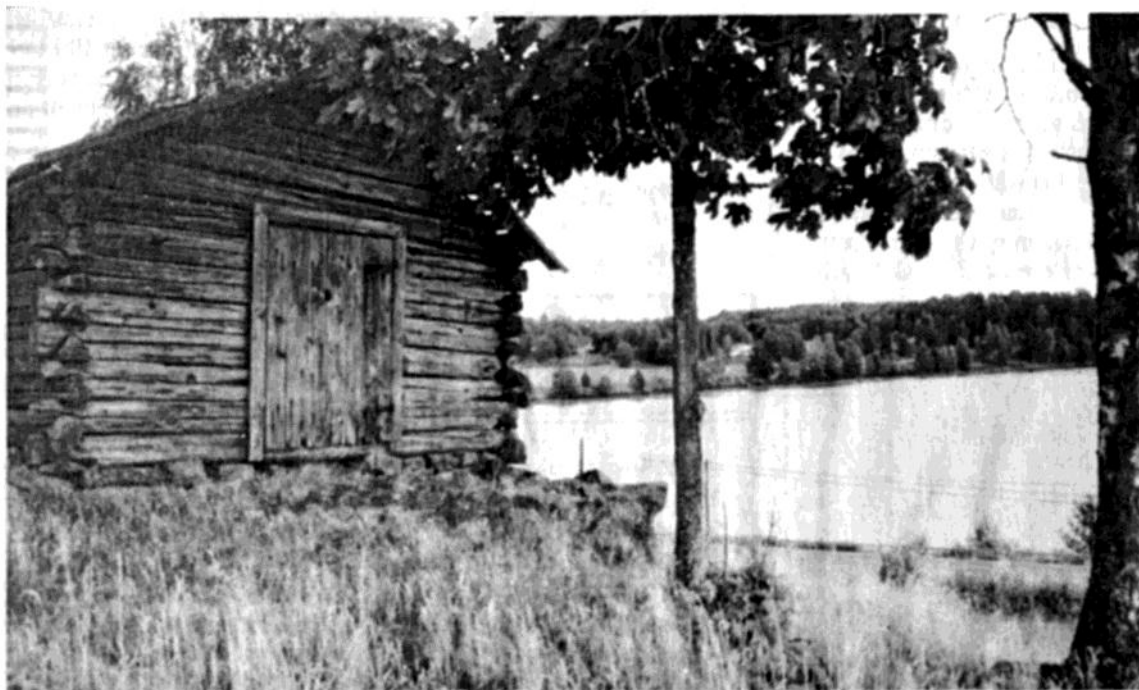
Folke Wahlsten

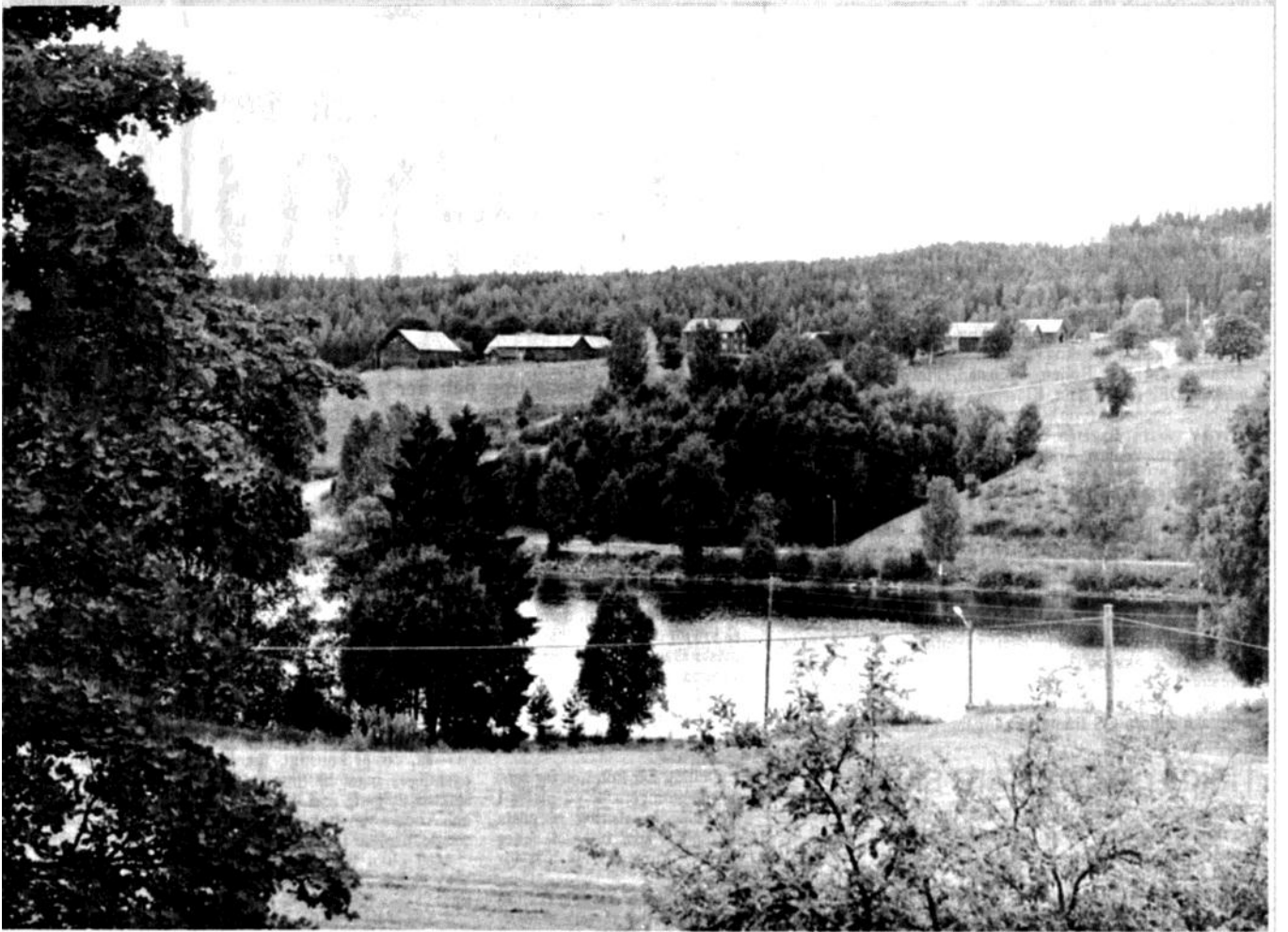
Virpi bor i Arstan och...

... Arne i Korstan.

Motiv för en konstnär?

Har man som Arne Nilsson en sån här utsikt hemifrån — vill man förstås ogärna flytta!

Tre sevärda flickor utanför lanthandeln. Charlotta Josefsson, Virpi Gunnarsson och Terese Johansson turas om bakom disken.

Redan vid vägskylten är utsikten betagande.

Den godmodige tjuren, med gener från Simmental i Schweiz, bara ruskar avvisande på huvudet när Carl Christian kommer alltför nära.